

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEŞTI
Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal

DOSAR NR. 422/42/2009

M.remetea ICCJ
Decizie 749 / 11.02.2010

SENȚINȚA NR. 126
Sedința publică din data de 29 iunie 2009
Președinte _____
Grefier _____

Pe rol fiind pronunțarea asupra contestației formulată de contestatoarea SC ~~SC SRL~~, cu sediul în comuna ~~Scutaru~~, sat ~~Scutaru~~, str. ~~Scutaru~~ nr. ~~Scutaru~~, et. ~~Scutaru~~ camera ~~Scutaru~~, județul Prahova, în contradictoriu cu intimata *Agenția Națională de Administrare Fiscală-Direcția Generală a Finanțelor Publice*, cu sediul în Ploiești, str. Aurel Vlaicu nr. 22 județul Prahova.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 25 iunie 2009, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată și care face parte integrantă din prezenta, când, instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea cauzei la data de 29 iunie 2009.

CURTEA

Prin cererea adresată acestei instanțe la data de 21.05.2009, reclamanta SC ~~SC SRL~~, a solicitat anularea Deciziei nr. 114 /31.12.2008 emisă de intimata Agenția Națională de Administrare Fiscală-Direcția Generală a Finanțelor Publice și a Deciziei de impunere nr. 1204/6996 din data de 21.10.2008, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, stabilite prin Raportul de Inspectie fiscală nr. 69996/21.10.2008 și restituirea sumei de 604.405 RON.

În motivarea acțiunii, reclamanta a susținut că prin raportul de inspecție fiscală încheiat de reprezentanții intimatei la data de 17.10.2008, în conformitate cu prevederile art. 116 alin. 2 și 5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, au fost calculate impozitul pe veniturile nerezidentilor, în sumă de 469.77 lei-prin aplicarea cotei de impozitare de 16% asupra veniturilor brute, utilizând cursul de schimb stabilit de BNR la data plății veniturilor către nerezidenți, iar pentru nerespectarea prevederilor legale privind achitarea impozitului pe veniturile nerezidentilor, la control au fost calculate majorări de întârziere în dumă de 134.630 lei.

Reclamanta a mai susținut că la data încheierii raportului de inspecție fiscală, a atras atenția reprezentanților ANAF- DGFP Prahova, că SC ~~SC SRL~~ este persoană rezidențială din punct de vedere al Codului fiscal, având sediul în Statele Unite ale Americii și a solicitat finalizarea încheierii actuaia cu 2-3 zile pentru a depune certificatul de rezidență, însă aceștia nu au dat curs acestei solicitări, emitând decizia de Impunere nr. 1204/69996/21.10.2008.

Față de această situație, a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere, susținând că, în conformitate cu Legea nr. 571/2003 Titlul V, în cauză trebuiau aplicate disp.art. 118 din Convenția de evitare a dublei impunerii, ratificată conform decretului nr. 238/23.12.1974, și nu trebuia să se calculeze și să se rețină impozit pe veniturile obținute în România de către SC ORKA LLC, urmând ca, și impozitul - în sumă de 469.675 lei și majorările - în sumă de 134.630 lei, să fie anulate.

Prin decizia nr. 114/31.12.2008 contestația i-a fost respinsă, în mod nelegal, susține aceasta, fără a fi analizate corespunzător documentele depuse în susținerea contestației, încălcându-se astfel Legea nr. 571/2003, cu modificările ulterioare, aprobate prin H.G. nr. 44/2004 și HG nr. 1861/2006.

În cauză a fost administrată proba cu acte, părâta depunând și documentația care a stat la baza emiterii deciziilor contestate.

Reclamanta a solicitat și efectuarea unei expertize contabile care urma să stabilească dacă sumele reținute prin raportul de inspecție fiscală sunt corect calculate și să se stabilească ce sume datorează reclamanta bugetului consolidat al statului, în raport cu prevederile Decretului nr. 238/1974-Convenția de evitare a dublei impunerii dintre SUA și România și nu a Legii nr. 57/2005, Titul V, art. 118 (Codul fiscal), probă ce a fost respinsă, considerându-se că nu este utilă, deoarece nu este vorba de calcularea greșită a quantumului acestor sume, ci de actele avute în vedere de organele fiscale la data efectuării controlului.

Verificând actele și lucrările dosarului, Curtea constată următoarele:

În urma unui control efectuat, la data de 17.10.2008, de reprezentanții părâtei la sediul reclamantei, cu scopul de a se verifica modul de constituire, declarare și virare a impozițelor și contribuțiilor datorate bugetului general consolidat, în perioada 01.10.2006-31.08.2009. În acest interval de timp în care reclamanta, în calitate de mandant, a achitat persoanei juridice nerezidente ORKA LLC din Cipru, în calitate de mandatar, sumă de 715.000 euro, reprezentând comisioane pentru activități de intermediere comercială, în baza unui contract de mandat comercial încheiat în 2006 și a facturilor emise de mandatar.

Întrucât veniturile realizate de firma ORKA LLC în baza contractului de mandat comercial, adică comisionele pentru activitatea de intermediere, sunt venituri impozabile în România, organele fiscale au stabilit în sarcina reclamantei nereținerea, nedeclararea și nevirarea impozitului aferent pentru sumele achitate persoanei juridice nerezidente.

Susținerile reclamantei referitoare la existența certificatului de rezidență nu sunt fondate, deoarece, potrivit disp.art. 118 Cod fiscal, în situația în care România are încheiată Convenție pentru evitarea dublei impunerii cu țara a cărui rezident este beneficiatul venitului, pentru aplicarea acestuia, adică pentru aplicarea cotei mai favorabile, nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venituri, în momentul realizării acestora, certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea competență din statul de rezidență.

În caz contrar, societatea plătitore a venitului aplică cotele de impozitare prevăzute de dispozițiile art. 116 alin. 2 Cod fiscal, respectiv 16% în cazul veniturilor din comisioane. Dacă certificatul se primește ulterior realizării venitului, plătitorul de

venit recalculează impozitul pe baza cotelor mai favorabile, prevăzute în Convenția de evitare a dublei impuneri, și efectuează regularizarea impozitului.

În speța de față, nu există certificat de rezidență fiscală sau, mai exact, pretinsul certificat de rezidență fiscală este un document eliberat de un stat din SUA care nu îndeplinește condițiile impuse de normele metodologice emise în aplicarea codului fiscal și, ca atare, nu poate produce efecte juridice.

Așadar, față de cele arătate mai sus, nefiind dovedită rezidență, impostațarea veniturilor constând în comisioane obținute din România, de firma ~~SC. C.R.D. SRL~~, se realizează în România, ca țară de sursă a venitului, prin aplicarea cotei de 16%, conform Codului fiscal, motiv pentru care Curtea, va respinge acțiunea reclamantei, ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge acțiunea formulată de contestatoarea *SC. C.R.D. SRL*, cu sediul în comuna ~~Boiu~~, sat ~~Boiu~~ nr. 1 et. 1 camera din județul Prahova, în contradictoriu cu intimata *Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice*, cu sediul în Ploiești, str. Aurel Vlaicu nr. 22 județul Prahova, ca nefondată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 29 iunie 2009.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

red VN
dact MC
4 ex/ 30.06.2009
Operator date cu caracter personal
Număr notificare 3120

